

יהודה לייב גורדון

ברכת ישׁרים

אני בימי חרפי, עת עוד על מצח
לא חרב טל ילדות, נדר נדרתי;
”עבד לעברית אנכי עד נצח
לה פל חושי בי לצמיתות מכרתי”;
וכעובד אדמתו המפיץ קצח
פן בשדה קדש זרועי פזרתי,
אך ציץ ופרח עלים לא ראיתי
נאמר: להבל כחי כליתי!

מר לעקרה, מר מנה למשפלת,
שזה לא כאבה וזה לריק חלה
ומר משתיהן ללבב אם חומלת
לראות את ילדה נפץ אל הסלע.
ולמי, המשוחרר בשפה נובלת,
אל מי משלשטן מחלתך נמשלה?
צירי תלך אם מתים הולדתך,
כי תוליד חיים – תייך קפדת.

”מה-ישעי מה-הפצי ולמי אעמולה?
הורי – במליצה נשיר לא יחפצו;
אחי ובני הה חטאו לשאלה,
את עמם עזבו ושפתו ינאצו;
ולמי זה אשיר ומשל אמשלה?
הלשבלים בדדות בארצות נפצו?”
פן בעטף רוחי את נפשי שאלתי –
כמעט רפו ידי, נדרי חללתי.

מקול אֲנַחְתִּי קָמוּ וַתַּעֲרֹנָה
הַשְּׁבָלִים הַבְּדֻדוֹת בְּאֶשֶׁר נִפְרְדוּ
וַתִּתְלַקְטְנָה כְּעֶמִיר הַגֶּרְנָה
וּבְאֲגָדָה אַחַת חָבְרוּ הַתְּאֲחָדוּ,
כִּי אֲהַבְתָּ עִמָּם כַּמִּזְחַח תַּחְגֵּרְנָה
הִיא חֲבֵרְתָן יַחַד וּבָה נִצְמְדוּ.
”יִדְעֵנוּ, הַמְּשׁוֹרֵר ! – אָמְרוּ לִי – פְּעֻלְךָ ;
לֹא כַּקּוֹל בַּמִּדְבָּר הָיָה קוֹלְךָ !

מֵאֲרִץ הָעֵבְרִים אֵלֵינוּ בָּאתָ
וּבְזִמְרוֹתֶיךָ רוּחָה שְׁפָכְתָּ,
עַל כָּל מִשָּׂא נֶפֶשׁ חֲזוֹן נִשְׂאָתָּ,
קֶרֶת עִמָּנוּ בִּיְצוּרִים עָרְכְתָּ,
וּלְיִשְׁעֵךָ עִמְךָ מִבְּלִי-חַת יִצְאָתָּ
וּלְלֵב נְעוּי-לֵב חֲצִיךָ דְרָכְתָּ ;
כָּל אֱלֹהִים שְׁמָעָה אֲזַנְנוּ וַתִּבְּרַן –
שְׁבָלִים אֲנַחְנוּ אַךְ לֹא שְׁבָלִי תִבְּרַן.

הִנֵּה גַם בְּנֵינוּ, מִהֵם נוֹאֲשָׁנוּ,
שְׁבִים אֵלֵינוּ ; לְגֹזַע לֹא תִמְנוּ !
לֹא תִמְנוּ חֲסֵדִי-אֵל, עוֹד לֹא רָשְׁשָׁנוּ,
עוֹד נָשׁוּב נִחִיָּה, כִּי נִפְלְנוּ קִמְנוּ.
עַל בֶּן לְשֹׂאֲרֵית הַנִּחְלָה יִרְשָׁנוּ,
לְשֹׁפֵת קִדְשָׁנוּ, אֵת לְבָנוּ שְׁמָנוּ,
הִבָּה נִצְוֵר שִׁירֶיךָ בַּחֲבֹרֶת
וּלְעַם נוֹלָד יִהְיוּ לָנוּ מִשְׁמֵרֶת.”.

וּמַעַל הָעֵרְבִים עַל נְהָרוֹת כָּבֵל
שְׁשָׁם כְּסוּ פָּנָיו שְׁמִיר וְשִׁית
הוֹרְדֵתִי נֹאכֹוֹנִן מִיְתְּרֵי הַנֶּבֶל
נֹאֲתָלְהוּ עַל רֹאשׁ שְׁבָלֵי הַיִּזְיֹת,
וּבְגֵי הַיִּצְהָר הֵם עִמָּסוּ בְּסִבָּל

לְאֶסֶף הַקְּלוֹת הַמִּפְזָרִים בַּיִת
וְלִהְיֶשֶׁם מְנַה אַחַת אֶפְיִם
לְמַחְוֹנְנֵי שִׁיר צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם.

אֲגַדֵּת קִדְשׁ מִשְׁפִּילֵי עַמִּנוּ,
בְּשֵׁמִי וּבְשֵׁם אֲחִי שְׁמֹכֶם אֲבָרְךָ!
כִּי יוֹאִיל הָאֵל וַיַּחֲדֵשׁ רוּחַנוּ
וַיַּפְלֹט לָנוּ מִכָּל צָר בַּדְּרָךְ
וַבְּקִרְבֵי אֲחֵינוּ אֲזַל לְשׁוֹנְנוּ
תִּשְׁבַּע כָּל לְשׁוֹן, תִּכְרַע כָּל בְּרֵךְ,
אֲזַנֵּם כָּל קוֹרְאֵי שִׁירֵי אֱלֹהֵינוּ
יִדְעוּ כִּי מִיָּדְכֶם הֵם לוֹ נִתְּנוּ.